

8 במאי 2008, 6:51

חיה בסרטון

הסרט שלי השנה: סרטן השד. האמונה שלי: השד לא נורא כל כך.

מועדון ארוחת הבוקר. (או הקשר בין מסעדות לסרטן)

פורסם ב12 באפריל 2008, 10:06 בכללי

תופעת לוואי מוכרת של מחלת הסרטן. היא "ארוחות בוקר". או יותר נכון הזמנות חסרות תקדים למסעדות באשר הן.

אם לפני פרוץ הסרטן נהגתי אחת לזמן מה להתפנק בארוחת בוקר. הרי שעם הוודע דבר מחלתי בפני הציבור הרחב (להלן, משפחתי, חברותי, וקרובי). הוצפתי בהזמנות לסעודות בוקר.

ואל תקלו ראש בעניין. פינוקים (ללא דגש בפ') זו אני. אין כמוני חובבת פינוקים וטובות הנאה (טוב לא צריך להסחף..).

ההתחלה הייתה ממש חביבה. בהיותי גרה באיזור תיירותי אני מוקפת במקומות המגישים ארוחות בוקר לכל דורש. ומה צריך בן אדם חולה בסרטן אך בריא בנפשו??? (לפחות מתימר להיות כזה?). ביצה עין, סלט נבטוטים/עשבים/ירוקים מלא בריאות. גבינות, לחם מאפה בית, מיץ פרי, וקפה הפוך. אם גם נוף וטבע כלולים בעסקה זו מה טוב.

וכך גם חברותי ומשפחתי סימנו את עצמם בהררכיה התומכת (האם כבר סעדת עם שחף פת שחרית????). מי שלא חווה חווית ארוחת בוקר איתי, מיהר להשלים את החסר. שכן, מי שלא ראה שמחת ארוחת בוקר על פני לא ראה שמחה מימיו.

נתחיל בכך שהסטרואידים עובדים לטובתי. הידעתם??? אדם המופצץ בסטרואידים מסוגל לאכול פי 7 מאדם מן הישוב. כך שאם מישהו רוצה להתבדר ולחוות התקף רעב חסר פשרות. הוא מוזמן ואף יותר מכך להזמין אותי לסעוד עימו. זרועות תמנן יוצאות מגופי... וכך אני נהנית מביצה(עין) בשילוב חמאה, בשילוב גבינה, זיתי הבית. בעוד שותפי לסעודה מנסה לדון איתי בעיני דיומא, או ברכילות קלילה. מבטי הזגוגי והמורעב מאותה ליל כי מוטב לו להתרכז בצלחתו לפני שגם היא תעלם. ובכלל.. לא כדאי להעסיק אותי בזוטות כגון: מה קורה בעולם האמיתי שסביבי.

מה עוד??? מכיון שלאחרונה אני נוהגת לא לנהוג. חייב כל החפץ לסעוד עימי גם להסיע אותי (על "הנהגים של מייס דיזי" עוד אספר בהמשך). ואתם יודעים איזה שמחה ודיצה זו בשבילי שאיני צריכה להתמודד עם מצאת מקום חנייה??? (נכון חולי סרטן זכאים לתו נכה. אך אני עדיין לא טרחת להתעמת עם הבירוקרטיה ולהשיג לי אחד כזה).

אתם יודעים עד כמה הועשר עולמי הקולינרי הדל??? הידעתם כמה יצירתיים יכולים להיות תפריטי ארוחת הבוקר??? (אשר בסופו של דבר יכילו את אותם פריטי מזון)

רק לשם דוגמא: סלט ירקות זוכה לכינויים הבאים:

סלט הבית.

סלט ירקות העונה.

סלט גלילי.

סלט ההרים.

הסלט של בנצ'י (מי זה בכלל????).

סלט ירקות מנצח.

או למשל, הידעתם כי האקדמיה ללשון אינה מכירה בשמותיה הרבים והקסומים של הביצה? (זו של התרנגולת).

חביתה,

ביצה עין,

אומלט,

אומלט ירק/פטריות/עשבי תיבול

ביצה עלומה על מצע פולנטה תירס.

שקשוקת הבית

ביצה בתוספת פרורי גבינה.

לגבינות נתנה הגדרה מחדשת...

יש שיכבדו אותנו במבחר גבינות. דהיינו כלים קטנים ועגולים בכל אחד מהם גבינת שמנת אחרת על פי גחמתו של עובד המטבח. (גבינה ירוקה עם שמיר. אדומה עם פפריקה, לבנה בלי כלום. לבנה עם זית בלי כלום. בקיצור אותה הגבינה בהרבה צלוחיות).

יש שיגישו שלל גבינות משובחות. דקיקות ורזות להפליא. ויכנו אותן "פלטת גבינות הבית"

יש את אלו שלא ממש רואים בגבינות ערך עליון. והם ישימו על הצלחת גבינה בצורת קצפית שמעליה עיצוב מתוחכם של עגבניית שרי.

שאמשיך?

סוגיית הלחם.

בהיותי חובבת פחממות ובצקים. אאלץ אתכם לקרא כעת בפרוטרוט את תאורי הלחם שלי.

אז ככה יש המתהדרים בלחם שאור/חיטה מלאה/סובין וכדומה. הוא מוצהר ומוגדר כ"לחם הבית" (מוגש בעיקר בראש פינה והסביבה) מכוסה בדרך כלל בשכבת קווקר דקה. משום מה תמיד קטן ונחבא אל הכלים. אם חפצת בתוספת תאלץ להוסיף מטבע של עשרה ש"ח לכיכר נוספת. (אבל למה אני כה קטנונית????)

יש המחממים לך לחמניות לבננות קטנטנות (4 במספר) - (מאפיין בעיקר את העיר דבריה) גם פה תדרש להוסיף תשלום נדיב לתוספת פחמימה. במקום יוקרתי אחר הניחו סלסלת ענק מפלצתית ובה "לחם הבית" (טוב הסגרתי את המקום הוא בראש פינה) לחמניות לבנות ואף טוסטים. מקום זה חביב עלי במיוחד בשל נדיבותו.

לשתות צריך?

אז ככה השתיה המוצהרת כמיץ טבעי סחוט. מתגלה על פי רוב. כמיץ (נכון). וסחוט (גם נכון). הקשר בינו לבין טבעי מקרי בהחלט.

הזיתים (או להלן הזתים).

יש המוסקים באביב את כל עצי הזית בסביבתם הקרובה. ומכינים זיתים לעילא ולעילא. יש המוסקים את קופסאת השימורים ומוסיפים לה תבלינים. והמלצר'ית יאמר לכם בהדרת כבוד. "הזיתים האלו ממסיק 2007 מעולים". רק שהמלצר אינו יודע שאני באמצע הדוקטורט שלי בענייני ארוחות הבוקר. ושעיני החדה קלטה את קופסאת "בית השיטה" מאחורי הדלפק...

יש גם את ארוחות הבוקר הביתיות. המוגשים לאורחי הצימרים. ובהיותי מקורבת לנ"ל. זכיתי לטעום גם מהן. אלו עשירות להפציץ. מי שמכין אותן כבר לא יודע כיצד לשמח את האורח העירוני תאב הגרויים. ובהן בנוסף לכל מה שתואר לעי"ל. יהיה מאפה הבית, קינוח הבית, פנקייק דלעת, ועלי רקפת ממולאים במשהו. מאלו אוכלים ואוכלים עד שלא יודעים להבדיל בין ארוחת בוקר, לצהרים או ערב.

מכיוון ששנת הסרטן מתקרבת לסיומה. אני פונה אליכם אהובי. אשר בשמחה רבה מסיעים אותי ממקום למקום. ומאכילים אותי במיטב המאכלים הבריאים ובוני הגוף.

לא עוד!!!

אנא מכם, בואו ניסע למוזאונים. בואו ניסע לצפות בנופים קסומים. בואו ניגמל יחדיו מארוחות הבוקר. (עד להודעה חדשה כמובן!!!)

[<< לרשומה הקודמת](#) [לרשומה הבאה >>](#)

[הוספת תגובה | חזרה לבלוג - חיה בסרט\(ן\)](#)